

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шперчука Віталія Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення другого речення частини другої статті 117 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
9 липня 2020 року
№ 147-3(II)/2020

Справа № 3-124/2020(264/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шперчука Віталія Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення другого речення частини другої статті 117 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Шперчук В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 43, пункту 22 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) положення другого речення частини другої статті 117 Кодексу законів про працю України, згідно з яким „якщо спір вирішено на користь працівника частково, то розмір відшкодування за час затримки визначає орган, який виносить рішення по суті спору“.

Як зазначає автор клопотання, „цивільна правова відповідальність, визначена ч. 1 ст. 117 КЗПП України не може бути звужена реченням другим ч. 2 ст. 117 КЗПП України“, а „виконуючи положення ч. 1 ст. 117 КЗПП України держава не може свавільно застосовувати друге речення ч. 2 ст. 117 КЗПП України“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Шперчук В.В. цитує положення Конституції України, посилається на судові рішення, у тому числі на ухвалені у його справі рішення Димитровського міського суду Донецької області від 6 вересня 2017 року, Апеляційного суду Донецької області від 14 листопада 2017 року, постанову Верховного Суду у складі колегії суддів Третньої судової палати Касаційного цивільного суду від 20 травня 2020 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

За Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу

(частина перша статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56).

Згідно з частиною першою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший), та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (пункт 1).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Шперчук В.В. вважає постанову Верховного Суду у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 20 травня 2020 року остаточним судовим рішенням у своїй справі. Однак цією постановою скасовано рішення Апеляційного суду Донецької області від 14 листопада 2017 року, а справу передано на новий розгляд до суду апеляційної інстанції, тобто у справі не було ухвалено остаточного судового рішення. Таким чином, автор клопотання не вичерпав усіх національних засобів юридичного захисту.

Отже, Шперчук В.В. не дотримав вимог частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56, пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шперчука Віталія Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення другого речення частини другої статті 117 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**